உ

திருமயிலாப்பூர், சிவநேசர் புதல்வி

பூம்பாவை சரித்திரமும்

பெரியபுராணத் திரட்டும்

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்

நால்வர் நூற்பதிப்புக் கழகம்,
12, தம்புசெட்டி தெரு
சென்னை.

கழக வெளியீடு ௪

உ

சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருமயிலாப்பூர் சிவநேசர் புதல்வி
பூம்பாவை சரித்திர சுருக்கமும்
பெரியபுராணத் திரட்டும்.

நால்வர் நூற்பதிப்புக் கழகம்,

12, தம்பு செட்டி தெருவு,

சென்னை.

ஈஸ்வர௵ பங்குனி உத்திர நட்சத்திரம்.

1938

விலை 0-0-6

உ

சிவமயம்

திருமயிலாப்பூர்.

சிவநேசர் புதல்வி பூம்பாவை சரித்திரம்

தொண்டை நாட்டிலே திருமயிலாப்பூரிலே, வைசியர் குலத்திலே, சிவபத்தி அடியார் பத்திகளிற் சிறந்தவரும், பரசமயங்களைப் பாற்றல் வேண்டும் என்னுஞ் சிந்தையுடையவரும், பெருஞ்செல்வருமாகிய சிவநேசரென்பவர் ஒருவர் இருந்தார். அவர் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனார் ஞானப்பால் உண்டமையையும், உலகம் உய்யும்பொருட்டுத் திருப்பதிகங்களிலே ஆருகதத்தையும் பௌத்தத்தையும் இழித்துரைத்தலையும், சிவனடியார்கள் சொல்லக் கேள்வியுற்று, மனமிக மகிழ்ந்து, அவருடைய திருவடிகளிலே பேரன்படையராகி, அகோராத்திரம் அவருடைய திருவருட்டிறங்களையே பேசல் கேட்டலாகிய தொழிலினராயினார். அவர் பெருஞ்செல்வமும், பெருங்கீர்த்தியும் உடையராயினும், பிள்ளைப்பேறின்மையால் மிகக்கவலையுற்று, சிவபூசை மாகேசுர பூசைகள் செய்து, ஒரு பெண்பிள்ளையைப் பெற்றார். அப்பெண் செந்தாமரையாசனியாகிய இலக்குமிபோல் மகாசௌந்தரியம் உடையளாதலால், அவளுக்குப் பூம்பாவை என்னும் பெயர் கொடுக்கப்பட்டது. அவளுக்குப் பெதும்பைப்பருவம் வந்தபின், தந்தையார் அவளுடைய குணாதிசயங்களைக் கண்டு வியப்புற்று, மனமகிழ்ந்து, "இவளை விவாகஞ் செய்பவரே என்னுடைய அளவிறந்த திரவியங்களுக்கு உரியவர்" என்றார். அந்நாட்களிலே, திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளையார் பாண்டிநாட்டிற்சென்று செய்தருளிய திருவருட்டிறங்களெல்லாவற்றையும், அறிந்தவர்கள் வந்து, சிவநேசருக்குச் சொன்னார்கள். சிவநேசர் அதைக்கேட்டு மனமகிழ்ந்து, அவர்களெல்லாருக்கும் அளவிறந்த திரவியங்களைக் கொடுத்து, பிள்ளையாரைத் திக்குநோக்கி நமஸ்கரித்து, எழுந்து நின்று, தம்முடைய சுற்றத்தார்கள் சமஸ்தருங்கேட்க "அடியேன் என்னுடைய புத்திரியாகிய பூம்பாவையையும் திரவியங்களையும் என்னையும் திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாருக்குக் கொடுத்துவிட்டேன்" என்று சொல்லிப் பேரானந்தம் அடைந்தார். ஒருநாள், பூம்பாவை சேடியரோடு கன்னிமாடத்துக்குப் பக்கத்தில்

91/1

இருக்கின்ற பூஞ்சோலையிற் சென்று பூக்கொய்யும்பொழுது. ஒரு பாம்பு மல்லிகைப்பந்தரிலே மறைந்து வந்து. அவளுடைய விர லிலே காளி, காளாத்திரி, யமன். யமதூதி என்னும் நான்கு தந்தங் களும் எலும்பிலே தாவக் கடித்து நஞ்சை உகுத்து, மேலே படத் தை விரித்து நின்றுடி, அடங்கிற்று. பூம்பாவை மயங்கி விழ, சேடியர்கள் அச்சுற்று அவளைத் தாங்கி, கன்னிமாடத்தினுள்ளே கொண்டுபோனார்கள். சிவநேசர் சுற்றத்தாரோடு மனங்கலங்கி அழுதார். விஷவைத்தியர்கள் அநேகர் தனித்தனியே மந்திர தியானபாவகங்கள் செய்தும், எண்ணிறந்த ஔஷதங்களைப் பிர யோகித்தும், விஷம் நீங்காமல் ஏழுவேகமும் முறையே பொங்கித் தலைக்கொண்டது. ஆவி தங்குதற்கு உரிய குறிகள் இல்லாமை யால் விஷவைத்தியர்கள் கைவிட, சுற்றத்தார்கள் அவள்மேல் விழுந்து, அலறி அழுதார்கள். சிவநேசர் ஒருவாறு தெளிந்து, "இந்த விஷத்தை நீக்கினவர்களுக்கு என்னுடைய அளவிறந்த திரவியங்களைக் கொடுப்பேன்" என்று பறையறைவித்தார். மூன்று நாளளவும் அரசரிடத்துள்ளோர் முதலாகிய மந்திரவாதிகள் சமஸ்தரும் வந்து, தங்கள் செய்கையினாலே தீராமையால் திரும்பி விட்டார்கள். சிவ நேசர் அது கண்டு மயங்கி, பின்பு "இவளைப் பிள்ளையாருக்கு என்று சொல்லியதனால் நான் துன்புறவேண்டு வதில்லை" என்று துன்பநீங்கி, பிள்ளையார் வருமளவும் இவ்வுட லைத் தகனஞ்செய்து. எலும்பையும் சாம்பரையும் சேமித்து வைப் பேன்" என்று துணிந்து. அப்படியே தகனஞ் செய்து, எலும்பை யும் சாம்பரையும் குடத்தில்இட்டு, கன்னிமாடத்திலே வஸ்திரஞ் சாத்தி ஆபரணங்கள் அணிந்து, பஞ்சணிமேல் வைத்தார். தினந் தோறுந் தவறாமல் மஞ்சனம், மாலை, சந்தனம். அன்னம், விளக்கு முதலியவைகளை அமைத்தார். அதனை அறிந்த யாவரும் வியப் புற்றார்கள்.

இப்படி நிகழுநாளிலே, "பிள்ளையார் திருக்கூட்டத்தோடு திருவொற்றியூரில் எழுந்தருளிவந்து சுவாமிதரிசனஞ்செய்து கொண்டிருக்கின்றார்" என்று அவ்வூரவர்கள் பலர் வந்து சிவநேச ருக்குச் சொன்னார்கள். அவர் அவர்கள் எல்லாருக்கும் வஸ்திரங் களையும் பொன்களையும் கொடுத்துப் பெருங்களிப்புடையராகி திரு வொற்றியூர் வரைக்கும் நடைப்பந்தல் இட்டு, வஸ்திரங்களால் விதானித்து, கமுகுகளும் வாழைகளும் நாட்டி, தோரணங்கள் நிரைத்து. கொடிகள் கட்டி, மாலைகள் தூக்கி அலங்கரிப்பித்தார். பின்பு "திருவொற்றியூரிற் சென்று திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை யாருடைய திருவடிகளை வணங்குவேன்" என்று எழுந்து, திருமயிலாப்பூரில் இருக்கின்ற சிவனடியார்களும் உடன்செல்லச்

சென்று. திருவொற்றியூருக்குச் சமீபித்தார். அப்பொழுது பிள்ளையாரும் திருவொற்றியூரை அகன்று, திருமயிலாப்பூரை நோக்கி அடியார் கூட்டத்தோடும் எழுந்தருளிவந்தார். சிவநேசரும் சிவனடியார்களும் அடியார் திருக்கூட்டத்தைத் தூரத்திலே கண்டு, சிவகுமாரராகிய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனார் எழுந்தருளி வருகின்றார் என்று அளவில்லாத மகிழ்ச்சிகொண்டு, விழுந்து நமஸ்கரித்தார்கள். பிள்ளையார் முத்துச்சிவிகையினின்று மிறங்கி அவர்களெதிரே தொழுதுகொண்டெழுந்தருளி, சிவநேசருடைய செய்கையை அடியார்கள்சொல்லக்கேட்டு, திருமயிலாப்பூரை அடைந்தார்.

ஆளுடையபிள்ளையார் சிவநேசரிடத்து நிகழ்ந்ததைத் திருவுளத்தடைத்து, அவருடைய கருத்தை முற்றுவித்தற்கும் ஆருகதசமயத்தையும் பௌத்தசமயத்தையும் அழித்தற்கும் திருவுளங்கொண்டு, கபாலீச்சரம் என்னும் ஆலயத்திற் பிரவேசித்து, சிவபெருமானை வலஞ் செய்து, நமஸ்கரித்து. ஸ்தோத்திரஞ்செய்துகொண்டு, திருக்கோயிலுக்குப் புறத்திலே வந்து, சிவநேசரை நோக்கி. "உம்முடைய மகளினது எலும்பு நிறைந்த குடத்தைத் திருக்கோயிற் புறமதிற்றிரு வாயிலிலே கொண்டுவாரும்" என்று அருளிச்செய்தார். சிவநேசர் பெருங்களிப்புடையராகி, விழுந்து நமஸ்கரித்து எழுந்து, தம்முடைய வீட்டை அடைந்து, கன்னிமாடத்திலே புகுந்து, வெந்த சாம்பரும் எலும்பும் நிறைந்த குடத்தை எடுத்து, மூடுகின்ற இரத்தினச் சிவிகையினுள்ளே வைத்து, சேடியர்கள் சூழ்ந்து செல்லும்படி. எடுப்பித்துக் கொண்டு வந்து திருக்கோபுரத்திற்கு எதிரே சிவிகையை நீக்கி, அக்குடத்தை எடுத்து, சிவலிங்கப்பெருமானுக்கு அபிமுகத்திலே வைத்து, நமஸ்காரம்பண்ணினார். திருமயிலாப்பூரில் இருக்கின்றவர்களும், மற்றையூர்களில் உள்ளவர்களும், சமணர்முதலாகிய புறச்சமயிகளும், பார்க்கும்பொருட்டுப் பக்கத்திலே வந்து சூழ்ந்தார்கள். தேவர்கள் முதலியோர் ஆகாயத்திலே வந்து நெருங்கினார்கள். பசுகரணமின்றிச் சிவகரணமுடைய திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி நாயனார் சர்வான்மாக்களுக்கும் உறுதி பயபித்தற்பொருட்டு அடியார் திருக்கூட்டம் பக்கத்திலே தம்மைச் சூழ்ந்து வரும்படி திருக்கோபுரவாயிலின் நேரே வந்து, பூம்பாவையினது அத்தியிருக்கின்ற மட்குடத்தைக் கண்டு, சுத்தசாட்குண்ணிய பரிபூரணராகிய பரமசிவனுடைய திருவருளின் பெருமையைச் சிந்தித்து, இப்பூமியிலே இறந்தவர்களுடைய எலும்பைப் பின்னும் நன்னெறிப்படுத்த அந்நன்மை அவ்வெலும்போடு தொடர்ச்சியாகும் என்று, திருவருணோக்கினலே "பூம்பாவாய்" என்று விளி

91/1

த்து "பூமியிலே மானுடப்பிறப்பு எடுத்தவர்கள் பெறும்பயன் அன்புடனே சிவபெருமானுடைய அடியார்களைத் திருவமுது செய்வித்தலும், சைவாகமவிதிப்படி செய்யப்படுகின்ற அவருடைய திருவிழாவைத் தரிசித்து ஆனந்தம் அடைதலுமே என்பது சத்தியமாயின், நீ இவ்வுலகர்முன் வருவாய்" என்று, 'மட்டிட்ட புன்னை" என்னுந்திருப்பதிகத்தை எடுத்தருளினார். அதில் அருளிச் செய்யப்பட்ட "போதியோ" என்னுந்திருவாக்காகிய அமிர்தம் அவ்வங்கத்திலே பொருந்த, அது குடத்தினுள்ளே சரீரமாய்ப் பரிணமித்தது. பூம்பாவை முதற்றிருப்பாட்டிலே வடிவு பெற்று; வேறெட்டுப்பாட்டிலே பன்னிரண்டு வயதடைந்து, குடத்தினுள் அடங்கியிருந்தனள். பின்பு பிள்ளையார், சமணர்களும் பௌத்தர்களும் இச்செய்கையை ஏற்றதன்று என்று எடுத்துச்சொல்லுவார்கள் என்னுங்கருத்தினாற் பத்தாந்திருப்பாட்டை அருளிச்செய்தார். அப்பொழுது பூம்பாவை தன்கை வெளியே தோன்ற, குடமுடைந்து எழுந்தாள். அதுகண்டு பிள்ளையார் திருக்கடைக்காப்புச் சாத்தியருளினார். அங்ஙனம் எழுந்து நின்ற பூம்பாவையைக் கண்டவர்களெல்லாரும் அற்புதம் எய்தினார்கள். சிவனடியார்களெல்லாரும் ஹர ஹர என்று சொல்லும் ஓசை மிக்கோங்கிற்று. தேவர்களும் முனிவர்களும் திருவருட் சிறப்பை நோக்கி, புஷ்பமாரி பொழிந்தார்கள். பூமியில் உள்ளவர்கள் "இது எம்பெருமானுடைய பெருங்கருணையே" என்று, கைகள் சிரசின்மேல் ஏறிக்குவிய ஆனந்தபராயணராய் வீழ்ந்தார்கள். அவ்வற்புதத்தைக் கண்ட சமணர்கண்முதலிய புறசமயிகளெல்லாரும் ஏங்கித் தள்ளாடி விழுந்தார்கள். எண்ணில்லாத வயதையுடைய பிரமதேவர், தம்மாலே படைக்கப்பட்ட திலோத்தமையிடத்தே, அவளினது அழகின்வெள்ளத்தை நான்குமுகத்திலே கண்டார்; பதினாறு வயதையுடைய திருஞானசம்பந்தமூர்த்திநாயனாரோ, அத்திலோத்தமையினும் பார்க்க மிகுந்த சௌந்தரியத்தையுடைய தம்மாலே படைக்கப்பட்ட பூம்பாவையினிடத்தே, பரமசிவனது பெருங்கருணை வெள்ளத்தை ஆயிரமுகத்தினாலே கண்டார். பூம்பாவையைக் கண்ட தந்தையாராகிய சிவநேசர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து நமஸ்கரித்தார். பூம்பாவை சிவபெருமானை வணங்கி பின்பு பிள்ளையாரை நமஸ்கரித்து எழுந்து நின்றாள்.

பிள்ளையார் சிவநேசரை நோக்கி, "இனி உம்முடைய புத்திரியை வீட்டிற்குக் கொண்டுபோம்" என்று திருவாய்மலர்ந்தருளினார். சிவநேசர் பிள்ளையாருடைய திருவடிகளை வணங்கித் துதித்து "சுவாமீ! அடியேன் அருமையாகப் பெற்ற இப்புத்திரியைத்

தேவரீர் திருமணஞ் செய்தருளல்வேண்டும்" என்று பிரார்த்திக்க, பிள்ளையார் அவரை நோக்கி. "நீர் பெற்ற பெண் விஷத்தி ஞல் இறந்தபின், நாம் சர்வான்மாக்களும் உய்யும்படி அவர்களுக் குச் சிவபெருமானது திருவருண்மகிமை விளங்கும் பொருட்டு உற்பவிப்பித்தமையால் இவ்வார்த்தைதகாது" என்று மறுத்தருளி ஞர். அதுகேட்டுச் சிவநேசரும் அவர் சுற்றத்தார்களும் மயங்கி, பிள்ளையாருடைய திருவடிகளிலே விழுந்து அழ, பிள்ளையார் அவர்களுடைய பெருந்துயரம் தணியும்பொருட்டு, வேதசிவாகமத் துணிவை அவர்களுக்கு எடுத்துப் போதித்தருளினுர். அதுகேட்ட சிவநேசரும் சுற்றத்தார்களும் கவலை நீங்கினுர்கள். பிள்ளையார் திருக்கோயினுள்ளே எழுந்தருளினுர். சிவநேசர் "பூம்பாவையை வேறொருவருக்கும் விவாகஞ்செய்து கொடுப்பதில்லை" என்று கொண்டுபோய், கன்னிமாடத்தில் வைத்தார். அவள் சிவத்தை அடைந்தனள். திருக்கோயிலுள்ளே எழுந்தருளிய பிள்ளையார் சுவாமியை வணங்கி, திருவருளைத் துதித்து, திருப்பதிகம் பாடிக் கொண்டு, புறம்போந்து எழுந்தருளியிருந்தார்.

சிலநாளாயினபின், பிள்ளையார் திருமயிலாப்பூரை அகன்று, அங்குள்ள திருத்தொண்டர்கள் விடை கொள்ள, சிவநேசருக்கு வருத்த நீங்கும்படி மதுரமொழி அருளி, விடைகொடுத்துச சென்று. திருவான்மியூர், திருவிடைச்சுரம், திருக்கழுக்குன்றம், திருவச்சிறுபாக்கம், திருவரசிலி, திருப்புறவார்பனங்காட்டூர் முத லாகிய தலங்களை வணங்கிக்கொண்டு, சிதம்பரத்தை அடைந்து, காலந்தோறும் சபாநாயகரைத் தரிசனஞ்செய்துகொண்டு எழுந் தருளியிருந்தார். சிவபாதவிருதயரும் சீர்காழியில் உள்ள மற்றைப் பிராமணர்களும அடியார்களும் 'பிள்ளையார் சிதம்பரத்தில் வந்து எழுந்தருளியிருக்கின்ருர்" என்று கேள்வியுற்று, வந்து சேர்ந்தார் கள். பிள்ளையார் அவர்களோடு சபாநாயகரை வணங்கி அருள் பெற்று, சிதம்பரத்தை அகன்று, சீர்காழியை அடைந்து, காலந் தோறும் தோணியப்பரை வணங்கிக் கொண்டு எழுந்தருளியிருந் தார். இருக்கும் நாளிலே, முருகநாயனுர் திருநீலநக்கநாயனுர் முத லாகிய திருத்தொண்டர்கள் சுற்றத்தார்களோடு சீர்காழியில் வந்து பிள்ளையாரைச் சேவித்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

உ
கணபதி துணை
திருச்சிற்றம்பலம்
கடவுள் வணக்கம்

உலகெ லாமுணர்ந் தோதற் கரியவ
னிலவு லாவிய நீர்மலி வேணிய
னலகில் சோதிய னம்பலத் தாடுவான்
மலர்சி லம்படி வாழ்த்தி வணங்குவாம்.

திருஞான சம்பந்த சுவாமிகள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

திருமயிலைத் திருப்பதிகம்.

பண் - சீகாமரம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

மட்டிட்ட புன்னையங் கானன் மடமயிலைக்
கட்டிட்டங் கொண்டான் கபாலீச சரமமர்ந்தா
னொட்டிட்ட பண்பி னுருத்திர பல்கணத்தார்க்
கட்டிட்டல் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (க)

மைப்பயந்த வொண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பயந்த நீற்றான் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
னைப்பசி யோண விழாவு மருந்தவர்க
டுய்ப்பனவுங் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (உ)

வளைக்கை மடநல்லார் மாமயிலை வண்மறுகிற்
றுளக்கில் கபாலீச சரத்தான்றொல் கார்த்திகைநாட்
டளத்தேந் திளமுலையார் தையலார் கொண்டாடும்
விளக்கீடு காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (ங)

ஊர்திரை வேலை யுலாவு முயர்மயிலைக்
கூர்தருவேல் வல்லார் கொற்றங்கொள் சேரிதனிற்
கார்தரு சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
ளுதிரைநாள் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய் (௪)

மைப்பூசு மொண்கண் மடநல்லார் மாமயிலைக்
கைப்பூசு நீற்றான் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
னெய்ப்பூசு மொண்புழுக்க னேரிழையார் கொண்டாடும்
தைப்பூசங் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௫)

மடலார்ந்த தெங்கின் மயிலையார் மாசிக்
கடலாட்டுங் கண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தா
னடலானே றூரு மடிக ளடிபரவி
நடமாடல் காணாத போதியோ பூம்பாவாய். (௬)

மலிவிழா வீதி மடநல்லார் மாமயிலைக்
கலிவிழாக் கண்டான் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
பலிவிழாப் பாடல்செய் பங்குனி யுத்திரநா
ளொலிவிழாக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௭)

தண்ணா வரக்கன்றோள் சாய்த்துகந்த தாளினான்
கண்ணார் மயிலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
பண்ணார் பதினெண் கணங்கட மட்டமிநாட்
கண்ணாரக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௮)

நற்றா மரைமலர்மே லான்முக னுநாரண னு
முற்றாங் குணர்கிலா மூர்த்தி திருவடியைக்
கற்றார்க ளேத்துங் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
பொற்றாப்புக் காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௯)

உரிஞ்சாய வாழ்க்கை யமணுடையைப் போர்க்கு
மிருஞ்சாக் கியர்க ளெடுத்துரைப்ப நாட்டிற்
கருஞ்சோலை சூழ்ந்த கபாலீச் சரத்தான்றன்
பெருஞ்சாந்தி காணாதே போதியோ பூம்பாவாய். (௧௦)

கானமர் சோலைக் கபாலீச் சரமமர்ந்தான்
றேனமர் பூம்பாவைப் பாட்டாகச் செந்தமிழான்
ஞானசம் பந்த னலம்புகழ்ந்த பத்தும்வல்லார்
வானசம் பந்தத் தவரோடும் வாழ்வாரே. (௧௧)

திருச்சிற்றம்பலம்.

உ
சிவமயம்

திருச்சிற்றம்பலம்.

ஸ்ரீசுந்தரமூர்த்திசுவாமிகள்
அருளிச்செய்த

திருத்தொண்டத்தொகை.

பண் - கொல்லிக்கௌவாணம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

தில்லைவா ழந்தணர்த மடியார்க்கு மடியேன்
 றிருநீல கண்டத்துக் குயவனார்க் கடியே
னில்லையே யென்னாத வியற்பகைக்கு மடியே
 னிளையான்றன் குடிமாற னடியார்க்கு மடியேன்
வெல்லுமா மிகவல்ல மெய்ப்பொருளுக் கடியேன்
 விரிபொழில்சூழ் குன்றையார் விறன்மிண்டற் கடியே
னல்லிமென் முல்லையந்தா ரமர்நீதிக் கடியே
 னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (க)

இலைமலிந்த வேனம்பி யெறிபத்தற் கடியே
 னேனாதி நாதன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
கலைமலிந்த சீர்நம்பி கண்ணப்பற் கடியேன்
 கடவூரிற் கலயன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
மலைமலிந்த தோள்வள்ளன் மானக்கஞ் சாற
 னெஞ்சாத வாட்டாய னடியார்க்கு மடியே
னலைமலிந்த புனன்மங்கை யானாயற் கடியே
 னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (உ)

மும்மையா லுலகாண்ட மூர்த்திக்கு மடியேன்
 முருகனுக்கு முருத்திர பசுபதிக்கு மடியேன்
செம்மையே திருநாளைப் போவார்க்கு மடியேன்
 றிருக்குறிப்புத் தொண்டர்தம் மடியார்க்கு மடியேன்

மெய்ம்மையே திருமேனி வழிபடா நிற்க
வெகுண்டெழுந்த தாதைதாண் மழுவினா லெறிந்த
வம்மையா னடிச்சண்டிப் பெருமானுக் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (ங)

திருநின்ற செம்மையே செம்மையாக் கொண்ட
திருநாவுக் கரையன்ற னடியார்க்கு மடியேன்
பெருநம்பி குலச்சிறைத னடியார்க்கு மடியேன்
பெருமிழலைக் குறும்பற்கும் பேயார்க்கு மடியே
னொருநம்பி யப்பூதி யடியார்க்கு மடியேன்
னொலிபுனல்சூழ் சாத்தமங்கை நீலநக்கற் கடியே
னருநம்பி நமிநந்தி யடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (ச)

வம்பறா வரிவண்டு மணநாற மலரு
மதுமலர்நற் கொன்றையா னடியலாற் பேணா
வெம்பிரான் சம்பந்த னடியார்க்கு மடியே
னேயர்கோன் கலிக்காம னடியார்க்கு மடியே
னம்பிரான் றிருமூல னடியார்க்கு மடியே
னாட்டமிகு தண்டிக்கு மூர்க்கற்கு மடியே
னம்பரான் சோமாசி மாறனுக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (ரு)

வார்கொண்ட வனமுலையா ளுமைபங்கன் கழலே
மறவாது கல்லெறிந்த சாக்கியற்கு மடியேன்
சீர்கொண்ட புகழ்வள்ளல் சிறப்புலிக்கு மடியேன்
செங்காட்டங் குடிமேய சிறுத்தொண்டற் கடியேன்
கார்கொண்ட கொடைக்கழறிற் றறிவார்க்கு மடியேன்
கடற்காழிக் கணநாத னடியார்க்கு மடியே
னார்கொண்ட வேற்கூற்றன் களந்தைக்கோ னடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (சு)

பொய்யடிமை யில்லாத புலவர்க்கு மடியேன்
பொழிற்கருவூர்த் துஞ்சிய புகழ்ச்சோழற் கடியேன்
மெய்யடியா னரசிங்க முனையரையற் கடியேன்
விரிதிரைசூழ் கடனாகை யதிபத்தற் கடியேன்
கைதடிந்த வரிசிலையான் கலிக்கம்பன் கலியன்
கழற்சத்தி வரிஞ்சையர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னையடிகள் காடவர்கோ னடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (எ)

கறைக்கண்டன் கழலடியே காப்புக்கொண் டிருந்த
கணம்புல்ல நம்பிக்குங் காரிக்கு மடியே
னிறைக்கொண்ட சிந்தையா னெல்வேலி வென்ற
நின்றசீர் நெடுமாற னடியார்க்கு மடியேன்
றுறைக்கொண்ட செம்பவள மிருளகற்றுஞ் சோதித்
தொன்மயிலை வாயிலா னடியார்க்கு மடியே
னறைக்கொண்ட வேனம்பி முனையடுவார்க் கடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (அ)

கடல்சூழ்ந்த வுலகெலாங் காக்கின்ற பெருமான்
காடவர்கோன் கழற்சிங்க னடியார்க்கு மடியேன்
மடல்சூழ்ந்த தார்நம்பி யிடங்கழிக்குந் தஞ்சை
மன்னவனாஞ் செருத்துணைதன் னடியார்க்கு மடியேன்
புடைசூழ்ந்த புலியதண்மே லரவாட வாடிப்
பொன்னடிக்கே மனம்வைத்த புகழ்த்துணைக்கு மடியே
னடல்சூழ்ந்த வேனம்பி கோட்புலிக்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (க)

பத்தராய்ப் பணிவார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
பரமனையே பாடுவா ரடியார்க்கு மடியேன்
சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தார்க்கு மடியேன்
திருவாரூர்ப் பிறந்தார்க ளெல்லார்க்கு மடியேன்
முப்போதுந் திருமேனி தீண்டுவார்க் கடியேன்
முழுநீறு பூசிய முனிவர்க்கு மடியே
னப்பாலு மடிச்சார்ந்தா ரடியார்க்கு மடியே
னாரூர னாரூரி லம்மானுக் காளே. (க0)

மன்னியசீர் மறைநாவ னின்றவூர்ப் பூசல்
வரிவளையாண் மானிக்கு நேசனுக்கு மடியேன்
றென்னவனா யுலகாண்ட செங்கணாற் கடியேன்
றிருநீல கண்டத்துப் பாணனார்க் கடியே
னென்னவனா மரனடியே யடைந்திட்ட சடைய
னிசைஞானி காதலன் றிருநாவ லூர்க்கோ
னன்னவனா மாரூர னடிமைகேட் டுவப்பா
ராரூரி லம்மானுக் கன்பரா வாரே. (கக)

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருத்தொண்டத்தொகை

முற்றிற்று.

பெரியபுராண திரட்டு

ஸ்ரீ சேக்கிழார் சுவாமிகள் திருவாக்கு

வேறு.

இன்ன தன்மையிற் பிள்ளையா ரிருந்தன ரிப்பாற்
பன்னு தொல்புகழ்த் திருமயி லாபுரிப் பதியின்
மன்னு சீர்ப்பெரு வணிகர்தந் தோன்றலார் திறத்து
முன்ன மெய்திய தொன்றினை நிகழ்ந்தவா மொழிவாம் (கOகக)

தம்மை யுள்ளவா றறிந்தபின் சங்கரற் கடிமை
மெய்ம்மை யேசெயும் விருப்பினின் மிக்கதோ ரன்பாற்
பொய்ம்மை நீக்கிமெய்ப் பொருளிது வெனக்கொள்ளுமுள்ளச்
செம்மை யேபுரி மனத்தினர் சிவநேச ரென்பார். (கOகரு)

ஆன நாள்செல வருமறைக் கவுணியர் பெருமான்
ஞான போனக நுகர்ந்தது நானில முய்ய
வேனை வெஞ்சமண் சாக்கிய மிழித்தமிழ்க் கதுவு
ஆன மில்புக ழடியார்பாற் கேட்டுவந் துளராய். (கOகஎ)

செல்வ மல்கிய சிரபுரச் சிறுவர்சே வடிக்கீ
ழெல்லை யில்லதோர் காதலி னிடையறா வுணர்வா
லல்லு நல்பக லும்புரிந் தவரருட் டிறமே
சொல்ல வுஞ்செயல் கேட்கவுந் தொழிலின ரானார். (கOகஅ)

அரிய நீர்மையில ருந்தவம் புரிந்தர னடியார்க்
குரிய வர்ச்சனை யுலப்பில செய்தவந் நலத்தாற்
கரிய வாக்குழன் மனைவியார் வயிறெனுங் கமலத்
திரிய பூமக ளனவொரு பெண்கொடி யுதித்தாள். (கOசO)

யாவ ரும்பெரு மகிழ்ச்சியா லின்புறப் பயந்த
பாவை நல்லுறப் பணிகிளர் பண்பெலா நோக்கிப்
பூவி னாளென வருதலிற் பூம்பாவை யென்றே
மேவு நாமமும் விளம்பினர் புவி பின் மேல் விளங்க. (கOசச)

பொற்றொ டிச்சிறு மகளிரா யத்தொடும் புணர்ந்து
சிற்றின் முற்றவு மிழைத்துட னடுந்தொழிற் சிறுசோ
றுற்ற வுண்டிகள் பயின்றொளி மணியூச லாடி
மற்று மின்புறு வண்டலாட் டயர்வுடன் வளர. (கoசஅ)

சுற்ற நீடிய கிளையெலாஞ் சூழ்ந்துடன் கேட்பக்
கற்ற மாந்தர்வாழ் காழிநா டுடையவர்க் கடியேன்
பெற்றெ டுத்தபூம் பாவையும் பிறங்கிய நிதியு
முற்று மென்னையுங் கொடுத்தனன் யானென்று மொழிந்தார்
(கoருா)

ஆற்று நாள்களி லணங்கனுர் கன்னிமா டத்தின்
பாற்ற டம்பொழின் மருங்கினிற் பனிமலர் கொய்வான்
போற்று வார்குழற் சேடிய ருடன்புறம் போந்து
கோற்றொ டித்தளிர்க் கையினல் முகைமலர் கொய்ய (கoருரு)

மௌவன் மாதவிப் பந்தரின் மறைந்துவந் தெய்திச்
செவ்வி நாண்முகை கவர்பொழு தினின்மலர்ச் செங்கை
நவ்வி வாள்விழி நறுநுதற் செறிநெறி கூந்தற்
கொவ்வை வாயவண் முகிழ்விரல் கவர்ந்தது குறித்து (கoருஎ)

நாலு தந்தமு மென்புறக் கவர்ந்துநஞ் சுகுத்து
மேலெ ழும்பணம் விரித்துநின் றுடிவே றடங்க
நீல வல்விடந் தொடர்ந்தெழ நேரிழை மென்பூ
மாலை தீயிடைப் பட்டது போன்றுள மயங்கி. (கoருஅ)

ஆவி தங்குபல் குறிகளு மடைவில வாக
மேவு காருட விஞ்சைவித் தகரிது விதியென்
றேவும் வேலையி லுறுபெருஞ் சுற்றமு மலறிப்
பாவை மேல்விழுந் தழுதது படரொலிக் கடல்போல். (கoகூஉ)

உடைய பிள்ளையார்க் கெனவிவ டனையுரைத் ததனு
லடைவு துன்புறு வதற்கிலை யாநமக் கென்றே
யிடரொ ழிந்தபின் னடக்கிய வென்பொடு சாம்பல்
புடைபெ ருத்தகும் பத்தினிற் புகப்பெய்து வைப்பார்
(கoகூகூ)

சண்பை மன்னவர் திருவொற்றி யூர்நகர் சார்ந்து
பண்பு பெற்றநற் றொண்டர்க ளுடன்பணிந் திருந்த
நண்பு மிக்கநல் வார்த்தையந் நற்பதி யுள்ளோர்
வண்பு கழ்ப்பெரு வணிகர்க்கு வந்துரை செய்தார். (கoசுகூ)

மகர தோரணம் வண்குலைக் கமுகொடு கதலி
நிகரில் பல்கொடித் தாமங்க ளணிபெற நிறைத்து
நகர நீண்மறு கியாவையு நலம்புனை யணியாற்
புகரில் பொன்னுல கிழிந்ததா மெனப்பொலி வித்தார். (கoஎக)

ஆய வேலையி லருமறைப் புகலியர் பிரானு
மேய வொற்றியூர் பணிபவர் வியனக ரகன்று
காயல் சூழ்கரைக் கடன்மயி லாபுரி நோக்கித்
தூய தொண்டர்தங் குழாத்தொடு மெதிர்வந்து தோன்ற.
(கoஎ௩)

மாறில் வண்பெரு வணிகருந் தொண்டரு மலர்ந்த
நீறு சேர்ந்தவக் குழாத்தினை நீளிடைக் கண்டே
யாறு சூடினார் திருமக னாரணைந் தாரென்
றீறி லாததோர் மகிழ்ச்சியி னால்விழுந் திறைஞ்ச. (கoஎச)

காழி நாடருங் கதிர்மணிச் சிவிகைநின் றிழிந்து
சூழி ரும்பெருந் தொண்டர்முன் றொழுதெழுந் தருளி
வாழி மாதவர் வணிகர்செய் திறஞ்சொலக் கேட்டே
யாழி சூழ்மயி லாபுரித் திருநக ரணைந்தார். (கoஎரு)

தேவர் தேவனைத் திருக்கபா லீச்சரத் தமுதைப்
பாவை பாகனைப் பரிவுறு பண்பினாற் பரவி
மேவு காதலின் விரும்பிய விரைவினால் விழுந்து
நாவின் வாய்மையிற் போற்றினார் ஞானசம் பந்தர். (கoஎஅ)

போற்றி மெய்யருட் டிறம்பெறு பரிவுடன் வணங்கி
நீற்றின் மேனியி னிறைமயிர்ப் புளகங்க ணெருங்கக்
கூற்ற டர்த்தவர் கோயிலின் புறம்புபோந் தருளி
யாற்று மின்னருள் வணிகர்மேற் செலவருள் செய்வார்.
(கoஎகூ)

ஒருமை யுய்த்தநல் லுணர்வினீ ருலகவ ரறிய
வருமை யாற்பெறு மகளென்பு நிறைத்தவக் குடத்தைப்
பெருமை யானத்து நடம்புரி வார்பெருங் கோயிற்
றிருமதிற்புற வாய்தலிற் கொணர்கென்று செப்ப. (கoஅo)

அங்க ணாளர்த மபிமுகத் தினிலடி யுறைப்பான்
மங்கை யென்புசேர் குடத்தினை வைத்துமுன் வணங்கப்
பொங்கு நீள்புனற் புகலிகா வலர்புவ னத்துத்
தங்கி வாழ்பவர்க் குறுதியா நிலைமைசா திப்பார். (கoஅ௩)

தொண்டர் தம்பெருங் குழாம்புடை சூழ்தரத் தொல்லை
யண்டர் நாயகர் கோபுர வாயிலை ரணைந்து
வண்டு வார்குழ லாளென்பு நிறைந்தமட் குடத்தைக்
கண்டு தம்பிரான் கருணையின் பெருமையே கருதி. (க0அடு)

இந்த மாநிலத் திறந்துளோ ரென்பினைப் பின்னு
நந்து நன்னெறிப் படுத்திட நன்மையாந் தன்மை
யந்த வென்பொடு தொடர்ச்சியா மெனவரு ளுணக்காற்
சிந்து மங்கமங் குடையபூம் பாவைபேர் செப்பி. (க0அசு)

மண்ணி னிற்பிறந் தார்பெறும் பயன்மதி சூடு
அண்ண லாரடி யார்தமை யமுது செய்வித்தல்
கண்ணி னாலவர் நல்வி ழாப் பொலிவு கண்டார்த
லுண்மை யாமெனி லுலகர்முன் வருகென வுரைப்பார்.
(க0அஎ)

மன்னு வார்சடை யாரைமுன் னெழுதுமட் டிட்ட
வென்னு நற்பதி கத்தினிற் போதியோ வென்னு
மன்ன மெய்த்திரு வாக்கெனு மமுதமவ் வங்கந்
துன்ன வந்துவந் துருவமாய்த் தொக்கதக் குடத்துள். (க0அஅ)

எடுத்த பாட்டினில் வடிவுபெற் றிருநான்கு திருப்பாட்
டடுத்த வம்முறைப் பன்னிரண் டாண்டளா வணைந்து
தொடுத்த வெஞ்சமண் பாட்டினிற் றோன்றிடக் கண்டு
விடுத்த வேட்கையர் திருக்கடைக் காப்புமேல் விதித்தார்.
(க0கூக)

கற்பக மீன்ற செவ்விக் காமரு பவளச் சோதிப்
பொற்றிரள் வயிரப் பத்திப் பூந்துணர் மலர்ந்த போலு
நற்பதம் பொலிவு காட்ட ஞாலமும் விசும்பு மெல்லா
மற்புத மெய்தத் தோன்றி யழகினுக் கணியாய் நின்றாள்.
(கக0அ)

எண்ணிலாண் டெய்தும் வேதாப் படைத்தவ ளெழிலின் வெள்ள
நண்ணுநான் முகத்தாற் கண்டா னவளினு நல்லா டன்பாற்
புண்ணியப் பதினா ன்றண்டு பேர்பெறும் புகலி வேந்தர்
கண்ணுதல் கருணை வெள்ள மாயிர முகத்தாற் கண்டார்.
(கக0க)

வேறு

சீர்கெழு சிவநேசர் தம்மை முன்னமே
கார்கெழு சோலை சூழ்காழி மன்னவ
ரேர்கெழு சிறப்பினும் மகளைக் கொண்டினிப்
பார்கெழு மனையினிற் படர்மி னென்றலும். (கககஉ)

பெருகிய யருள்பெறும் வணிகர் பிள்ளையார்
மருவுதா மரையடி வணங்கிப் போற்றிநின்
றருமையா லடியனேன் பெற்ற பாவையைத்
திருமணம் புணர்ந்தருள் செய்யு மென்றலும் (கககூ)

மற்றவர் தமக்குவண் புகலி வாணர்நீர்
பெற்றபெண் விடத்தினல் வீந்த பின்னையான்
கற்றைவார் சடையவர் கருணை காண்வர
வுற்பவிப் பித்தலா லுரைத காதென (கககச)

பான்மையால் வணிகரும் பாவை தன்மண
மேனையோர்க் கிசைகிலே னென்று கொண்டுபோய்
வானுயர் கன்னிமா டத்து வைத்தனர்
தேனமர் கோதையுஞ் சிவத்தை மேவினள். (கககஎ)

திருத்தொண்ட ரங்குள்ளார் விடைகொள்ளச் சிவநேசர்
வருத்தமகன் றிடமதுர மொழியருளி விடைகொடுத்து
நிருத்தருறை பிறபதிகள் வணங்கிப்போய் நிறைகாத
லருத்தியோடுந் திருவான்மி யூர்பணிய வணைவுற்றார். (ககஉ0)

பதிப்புரை

கழகத்தின் நோக்கம்

தமிழ் வேதமாகிய நால்வர் நற்றமிழ் பாடல்களையும் சிவனடியார் சரித்திரங்களையும் வெளியிடல்

ஈஸ்வர ௵
பங்குனி௴ 30௳

இங்ஙனம்,
கு. சம்பந்தன்.